

C A N D I A

CANDIA, Insula Mediterranei maris centum urbium fama celebris, ut veteres scribunt. Plinius autem suo tempore, in ea, quadraginta: Bellonius verò qui ea diligentissimè perlustravit, atq; descripsit, tres nunc tantum recenset, Caneam, Rhetimon, & Candiam. Alijeriam Gnosum, Minois regiam & Strabonis Cosmographi patriam, connumerant. Candia verò, metropolitico honore conspiciua, de qua etiam Insula ipsa cognominatur, vrbs est, natio montium situ muris quasi circumuallata, portu loci natura arteque munito, tutam nauibus stationem præbens, qui ad mercium securitatem turri scitè affabreque ædificata, communitus, videtur. Hanc urbem, cum vniuersa Insula, in potestatem primum redegit Romanorum Metellus Creticus, deinde sequentibus temporibus, sub Imperatoribus Constantinopolitanis, diutius fuit, postea concessa Bonifacio Montiferrateni, à quo demum Venetis magno diuenta fuit, Anno. M. D. XLIV. In hac proinde vrbe, Prætor Venetis, ius semper dicit. Agro gaudet omnium præstantissimo, Maluatici vini feracissimo, quod à Venetis, quia ipsis insula paret, Venetorū Maluaticum, vulgò, nuncupatur. Syluosi etiam montes cupressi tabulas, ex quibus cistæ, gratissimum spirantes odorem, conficiuntur, suppeditant.

C O R F U

VRS, sita est, in Insula eiusdem nominis Chersoneso, aut promontorio potius, quod se in montis formam, in Ionium mare extendit. In hoc montis iugo, arx est, quam nouam, in decliui altera, quam veterem appellant; Harum mœnia fortissima, & propugnacula, securitatem munita, validum etiam in ijs veteranorum, bello exercitatorum Venetorum præsidium, maris vicini tutelam conseruat, & ab hostium formidine vrbs incolas liberat. Hæc autem castra, videntur ab ipsa Insula, arte & industria hominum separata, quasi vna & eadem cum ipsa olim terra fuerit, ac deinde sit freto dirempta: Effringit enim illic, ac separat Insulæ continentem, & dispefcit maris fluxus, ut fiant castra insularia, ab ipsa Insula Corfu, præcisa. At pons arces vrbi coniungit, quem Castrenses siquidem voluerint applicant, eaque ratione, habitatores Insulæ esse videntur, & in opidum, quod obuiam iacet, pedites abeunt. Auferentes aut hunc pontē, scaphis rursus efficiunt transitum nauigabilem, iterumq; fiunt insulani, ab Insula Corfu, separati. Ad radicem montis, vrbs, multis habitata ciuibus, montem quasi cingit, & dictas arces in se comprehendit. Illa Metropoleos nomen ac dignitatem in vniuersa hac Insula, obtinens, Archiepiscopali sede ornatur. Habet portum insignem, & multarum nauium capacem, cui adiacet sinus ad Isthumum huius promotorij situs, qui non solum piscibus abundat, sed & auibus aquatilibus diues est, ut non quotidiano tantum vsui, sed & cæteris rebus hominum, quas delicatiorum requirunt dilitiæ, satisfaciat. Non procul item ab vrbe locus est, admodum amœnus, Pagiopolis dictus, ubi sal conficitur. Vrbs aquam potabilem non habet, sed eam fons quidam in eadem Insula suppeditat. Cardachius nomine, hinc eam nauiculis & cymbis, in urbem conuehunt. Venetis hæc vrbs ab anno M. CCC. LXXXII. cum tota Insula, obedit. Quæ in Ambitu CCC. in longum, XL. Italica milliaria colligit, olei ac ceri ferax, frumenti non tantam copiam præstat.